

België– Belgique
P.B.
1000 Brussel

't Huizeke

Tweemaandelijks:

40 ste jaargang n°1

Januari-februari 2014

Afgiftekantoor:

De Brouckère, 1000
Brussel

Erkenningsnummer:
P004212

* Orgaan van de " Vrienden van het Huizeke"
VZW, Vossenplein 23, 1000 brussel

Tel/ Antwoordapparaat:
02/511.15.77 –Fax: 02/503.44.25

E-mail: vrienden.huizeke@skynet.be
Website: sites.google.com/site/
vriendenvanhethuizekevzw

* Bureau transithuizen: Vossenplein 23
1000 Brussel— Tel/Antw. App.
02/513.28.46 Fax: 02/503.44.25
E-mail: huizeke@cawbrussel.be
Website:www.archipel.be (in afwachting van
de nieuwe website)

* Transithuizen: Zuinigheidsstraat 12
en Huidevetterstraat 152-154
1000 Brussel

* V.U.: Kris Raemdonck, Vossenplein 23
1000 Brussel

*Wilt u ons financieel steunen?
Dan kan dat zonder fiscaal attest op rekening-
nummer
001-1587099-61 (IBAN: BE62 0011 5870
9961) van de Vrienden van het Huizeke.

Met fiscaal attest (min. 40 euro)
IBAN: BE95 6524 8038 0458, Netwerk tegen
Armoede, Vooruitgangstr. 323, bus 6-1030 BR

Mededeling "projectnr. 306 Vrienden van het Huize-
ke"!

Woord vooraf

Kerst in Grimbergen

Lekker en gezond

Aan het woord in het Huizeke

Wordt verwacht in 2014

Een jaar ingezet met volle goeste...

Cijfers onder dak

Een nieuw gezicht in het Huizeke

Winteropvang in Brussel: wel tevre-
den, niet terug

Wijsheden

Oost West Huizeke Best

Vzw Vrienden van het Huizeke

Woord vooraf

Wanneer ik dit schrijf is het nog steeds januari, en mag ik iedere lezer nog steeds een heel gelukkig Nieuw jaar wensen. Zoals iemand mij zei: "Een jaar met veel voorspoed, maar tegelijk ook kracht om de mogelijke tegenspoed te dragen."

We zijn het jaar gestart met enkele belangrijke veranderingen. Hilâl nam afscheid, en Bert vervoegt ons team. Hij zal werken vanuit het buurthuis, maar zal zich toeleveren op de begeleiding van thuislozen in den 12, samen met Andy. Kris zal terug meer in huis zijn, gezien de fusie intussen een feit is binnen het CAW, en haar opdrachten werden gewijzigd. Zij zal vanuit het CAW het Huizeke als Vereniging waar armen het woord nemen opnieuw meer ondersteunen, en waken over de samenwerking tussen het CAW Brussel en het Brussels Platform Armoede, waar wij een deel van zijn. We streven dus opnieuw een "kruisbestuiving" na tussen CAW en Vwawn.

Julie zullen ook merken dat het logo en de naam Archipel stilaan zullen verdwijnen uit communicaties, op het raam van de bureaus enz, om plaats te maken voor "CAW Brussel". Inhoudelijk zal er voorlopig, voor onze werking in den 12, niet zo veel veranderen. "Voorlopig", en hopelijk definitief: op dit ogenblik weten we dat Edwin Vanhollebeeke directeur is, maar de andere leden van het directiecomité zijn nog niet gekend. In elk geval zal er ondermeer voor de thuislozenwerkingen binnen het CAW Brussel een afdelingshoofd aangesteld worden, en zullen de belangen van de thuislozen meegenomen worden in de bezorgdheden en beleidsdaden van het CAW. Eens de structuur duidelijker is, zullen we in dit tijdschriftje een overzichtelijk beeld schetsen van het CAW, waarvoor je daar terecht kan, bij wie, wanneer... Onze "12" is daar een klein stukje van, maar een waardevol stukje.

Meer hierover leest u dus later. Intussen kunt u genieten van de sfeervolle foto's en geschreven beelden van onze voorbije activiteiten. Veel plezier!

Kris

Kerst in Grimbergen

Veel hoeft er niet over gezegd, (want beelden zeggen vaak meer dan woorden...)

behalve dan dat het kerstdiner in Grimbergen dat doorging op 7 december in de Phoenixzaal terug een schot in de roos was.

We aten er heerlijk met een 65 regelmatige bezoekers, vrijwilligers en vaste werkrachten van het Huizeke.

We zetten onze voetjes onder tafel en werden er voortreffelijk bediend door de Lionsclub van Grimbergen, die ons traditiegetrouw uitnodigt voor een kerstmaal, in het idyllische dorpje Grimbergen. Na het verorberen van al het lekkers, genoten we van de sfeervolle kerstmarkt die ons steeds met haar ambachtelijke geschenkartikelen, in andere sferen brengt.

Lekker en gezond

Witloofsoep

Ingrediënten voor 4 personen

- 800g witloof
- 1 teentje knoflook
- 70 cl bouillon
- 50 cl kokosmelk
- 1 takje citroengras
- 1 limoen
- 2 soeplepels olijfolie
- 1 bundeltje koriander
- 1 mespuntje cayennepeper

Bereiding:

- Maak de witloof proper met een vochtige vaatdoek, snij ze daarna in twee over de lengte.
- Hak de witloof grof, behalve één die je fijn hakt.
- Snij het teentje look in twee en veeg er de kookpot mee in, giet daarover de kokosmelk.
- Snij het citroengras overlans en voeg het toe aan de kokosmelk.
- Voeg de grofgehakte witloof de bouillon en de cayennepeper toe.
- Doe een deksel op de kookpot en laat het op een zacht vuurtje een 25 min. koken.
- Doe het citroengras er terug uit en mix alles fijn.
- Voeg daarna de koriander, de olijfolie en het sap van een halve limoen er aan toe, mix dit alles tot je een homogene massa bekomt.
- Voeg zout en peper toe.
- Dien de soep op in diepe borden en decoreer met de fijngehakte witloof.

Dankje wel!

Aan het woord in het Huizeke

Op zoek naar het verhaal achter de schaker uit het Huizeke ging ik aan de praat met Mohammed Alim. Voor Alim was het een verademing zijn ganse verhaal te vertellen. Met een steeds grotere bewondering voor zijn levenswandel luisterde ik aandachtig en deed mijn best het ritme van zijn verhaal bij te volgen en alles te noteren op de manier hoe hij het me vertelde.

Graag deel ik Alims verhaal met jullie in deze editie van “aan het woord in het Huizeke”

Lara

Mijn naam is Mohammed Alim. Ik ben geboren in 1949 te Alexandrië, een kuststad uit Egypte. Mijn vader was een liefhebber van de Europese kunst en geschiedenis en nam me vaak mee naar de bioscoop om Europese films te bekijken. Hij was voor mij als een wandelende encyclopedie en zei me: “jongen als je

niet in Europa bent geweest dan heb je niks gezien van de wereld”. Door de films die ik zag

leerde ik Engels. Zo begon ik te lezen over Europa in die taal.

Ik was steeds voor op mijn medeleerlingen, toen de leraar afwezig was wegens ziekte sprong ik zelf in om mijn medeleerlingen de leerstof bij te schaven.

Op een dag zei de directeur: “ik wil graag met je vader spreken”. Hij zei tegen mijn vader: Je zoon is niet normaal, hij is heel veel voorop op zijn klasgenoten. Hij vroeg mijn vader of ik privélessen kreeg.

Ik was toen 9 jaar. Wat me enorm interesseerde

op die leeftijd was wiskunde. Toen ik het secundair onderwijs startte begon ik me ook te interesseren in literatuur. Op mijn 12de had ik bijna alle Europese literatuur gelezen, Jean Jaques Rousseau, Victor Hugo, Guy de Maupassant. Zo leerde ik ook zelf verhalen te schrijven. Verschillende verhalen werden gekopieerd en op school verkocht. Eén van mijn leraren was heel geïnteresseerd in mijn verhalen en sprak over mij tegen een belangrijke Egyptische schrijver Naguib Mahfouz (Mahfouz kreeg in 1988 als eerste Arabische auteur de Nobelprijs voor de letterkunde). Hij was toen even in Alexandrië

en nodigde me uit om een vergadering bij te wonen met andere grote schrijvers. De andere schrijvers zeiden: "Wat doet die jongen van 12 hier?" Zo werd ik bijna schrijver. Tussen de leeftijd van 12 tot 17 jaar heb ik een 20 tal verhalen geschreven. Mahfauz nodigde me uit om lid van de Amerikaanse bibliotheek in Alexandrië te worden, dat was in 1963. Ik was de jongste deelnemer. Ik las toen John Steinbeck, Hemmingway,...

Na het afmaken van mijn secundair onderwijs twijfelde ik of ik me verder zou verdiepen in de literatuur of te kiezen voor wiskunde. Ik had een neef die oftalmoloog was en werkte voor de saoe-di-arabische koning. Hij zei me: "als je kiest voor wiskunde dan zul je later werken met machines, je kunt beter een richting kiezen waarbij je met mensen werkt." Dus koos ik voor geneeskunde. Op mijn 24ste studeerde ik af als huisarts, en zette mijn studies verder in

gynaecologie. In Egypte wordt van pas-afgestudeerde artsen verlangd dat ze in een dorpje gaan werken en er enkele jaren ten dienste staan van de armen.

Zo kwam ik terecht in Rosetta, dat was de eerste keer dat ik buiten Alexandrië was.

Na een tijdje brak er een oorlog uit tussen Irak en Iran in 1978. Ik gaf me op als civiele dokter. Ik werkte er als gynaecoloog in een privékliniek in Bagdad.

Ik leerde er bij een heel goeie dokter alles over de gynaecologie. Na er drie jaar te werken, behaalde ik ook een diploma voor het toepassen van bloedtransfusies. De Iranen begonnen op dat moment Bagdad te bombarderen. De school die naast de kliniek lag werd volledig verwoest. De dokter met wie ik samenwerkte raadde me aan te vluchten naar Engeland, in 1982 kreeg ik een visum om in Engeland te mogen werken.

Tijdens mijn vlucht leerde ik een Belgische student geneeskunde kennen. Hij zei me: "ga niet naar Engeland daar zul je geen werk vinden, enkel mensen uit de ex-colonies van Engeland raken er aan een fatsoenlijke job. Ga naar België in Brussel wonen." Ik stapte van het vliegtuig in Zaventem, waar ik een tussenlanding had en ging naar de KUL bij het hoofd van de kliniek gynaecologie Carles Thomas. Hij zei me: "ik kan je geen werk geven want je bent een vreemdeling, maar ik heb wel iemand nodig met jouw competenties". Hij beloofde me een contract indien ik eerst een jaar op vrijwillige basis ging werken voor het voeren van onderzoek naar tumoren bij foetussen.

In dat jaar werden mijn ouders ziek, daarom zei ik dat ik niet op vrijwillige basis kon blijven werken.

Ik had geld nodig en begon te schaken, na een tijdje coachte ik ook andere mensen op hoog niveau bij het schaken.

Ik verdiende veel geld soms wel 1700 frank per dag. Op een dag toen ik in de schaakclub was, vielen mijn ogen op een mooie vrouw, ze heette Pauline de Looper. Ze zei: "ik hoorde dat je een goede schaker bent." Ze was verpleegster in de chirurgie en begon zelf ook te schaken. Haar vader was Amerikaan, haar moeder was half Duits, half Nederlands. We werden bevriend en speelden samen. Ze vond het niet erg dat ik steeds won.

We werden verliefd op elkaar en trouwden in 1999, beiden waren we

50 jaar. We waren onafscheidelijk. Vaak zeiden mensen ons dat ze zelden zo'n hecht koppel gezien hadden. Mijn jaren met haar waren de mooiste van mijn leven. Ze zei me: "je bent een genie". Ik zei haar: "de genie dat ben jijzelf". En dat was ze ook, wegens ziekte was ze nooit naar school geweest voor haar 13de, toch kon ze op een heel korte tijd nog alles inhalen. Ze werd verpleegster en vond een bed uit die patiënten hielp, om ligwonden te vermijden. Ze werd er zelf de Eureka prijs voor uitgereikt in 1990.

Daarnaast had ze talent voor schilderen en fotograferen. Toen we beiden gepensioneerd waren, gingen we samen patiënten in de kliniek

alsook gedetineerden in de gevangenis een bezoekje brengen.

In 2010 werd mijn vrouw plots ziek, kort daarna stierf ze. Ik bleef alleen over. Thuis heb ik alles van haar bewaard, alles maar dan ook alles is gelijk gebleven, het is precies of ze er nog is. Na haar dood kwam ik bijna twee jaar de deur niet uit, ik was depressief. Pauline woont nog steeds in mijn hart, voor mij is ze niet dood.

Nu kom ik een tweetal keer per week naar het Huizeke. Ook Nativitas bezoek ik. Zo voel ik me minder eenzaam.

Mijn vrouw was een cadeau van God, kun je twee maal zulk een schoon cadeau krijgen in het leven? Stelt Alim zich de vraag. "Twee mirakels zijn onmogelijk."

Wordt verwacht in 2014

Haal vlug uw agenda boven en noteer alvast de volgende data.

10 januari: Nieuwjaarsfeest

30 januari: Sessie tandhygiëne en preventie van 14u tot 18u

31 januari: tentoonstelling David Trembla

17 februari om 15u: Vorming budget deel 1 aan de bezoekers van het Huizeke in samenwerking met CAW-Brussel

24 februari om 15u: Vorming budget deel 2

3 maart om 15u: Vorming budget deel 3

5 maart: Carnavalfeest

6 maart: Sessie tandhygiëne en preventie van 14u tot 18u

7 maart: Vernissage Helen Luca: Vrede nu?! Peace now?!

29 maart: Statutaire vergadering

11 april Vernissage ATD 4^e Wereld

22 april: Verwendag vrijwilligers

9 mei: Vernissage Peter Kalmus and Tomas Werner

14 juni: Jaarlijkse reis

13 september: Vrijwilligersfeest

5 oktober: Opendeurdag

5 december: Sinterklaasfeest

24 december: feestelijk kerstonthaal

31 december: Feestelijk eindejaaronthaal

Een nieuw jaar ingezet met volle goeste...

Het nieuwjaarsfeest in vraag en antwoord.

10 januari ging het nieuwjaarsfeest door in't Huizeke, wat gebeurde er op die dag?

De namiddag nam aanvang met het aanbieden aan alle bezoekers van een tombolalotje, een warme choco en een versnapering. Even later werd er lotto gespeeld en werden de tombolacadeautjes uitgedeeld. (deze werden geschonken door de parochie van Duffel.) Het hoogtepunt was een concert, waarmee de namiddag werd afgesloten.

De titel van dit artikel luidt een nieuw jaar ingezet met volle goeste, wat bedoel je hiermee?

Het bandje onder leiding van Luc Simon heet "Met folle goeste", dit jaar brachten ze ook een hele reeks franse chansons die op veel bijval van het publiek konden rekenen.

Ook alle werknemers en vrijwilligers van het huizeke startten het jaar met heel veel zin, enthousiasme en toewijding.

Zo'n nieuwjaarsfeest vergt heel wat voorbereiding en helpende handen, hoe speelden jullie dit klaar?

Vrijwilligster Marleen en Colette zorgden reeds 's morgens voor het klaarmaken van de sierlijk belegde broodjes en de chocolademelk.

Onthaalvrijwilliger Bart, Eric en Paul stonden paraat in het onthaal. Ook kregen we versterking uit Brazilië. Twee jongeren uit het Zuid-Amerikaanse land dienden de broodjes, chocomelk en cake op samen met Tim een leraar van het Sint-Jan Berchmanscollege. Zij zorgden er tevens voor dat de tombolacadeautjes bij de juiste eigenaar terecht kwamen.

Via deze weg willen we dan ook heel graag alle helpende handen en tevens de muzikanten een heel warm hart toedragen en danken voor hun inzet.

Cijfers onder dak

(foto genomen door Vincent Peal)

Jean-Pierre Rostenne is een heel opmerkelijke en bijzondere figuur in de Marollen. Met wat andere mensen op straat gooien of achterlaten maakt hij kleurrijke hedendaagse creaties als wandelstokken en hoeden. Jean-Pierre leeft onder het motto “Tout va bien”, een optimisme dat heel zijn ‘zijn’ bepaalt.

In het kader van het project Kunst onder dak leerde ik Jean-Pierre kennen in het Huizeke. Jean-Pierre was niet aan zijn proefstuk toe met zijn tentoonstelling “Les Chiffres”, dat doorging van 13 december tot 13 januari in het Huizeke. Zijn eerste tentoonstelling had hij reeds in 1970 in Brazilië.

Ik ga met hem aan de praat, mondjesmaat vertelt hij me zijn verhaal. Ik vraag Jean-Pierre: “mag ik nu een interview met je afnemen?” Hij neemt het eendje dat steeds rond zijn hals hangt en zegt: “Kwak

kwak, Alfred est d’acord”, en zo startten we het interview, een interview dat uiteindelijk verschillende uren op verschillende momenten in beslag neemt, soms wat in het Nederlands, soms terug in het Frans. Zijn verhaal is lang, maar sommige verhalen moeten nu éénmaal verteld.

Ik ben J-Pierre Rostenne, ik ben geboren in 1942 op 13 juli om 2u ’s morgens in de kliniek van Etterbeek, maar dat herinner ik me niet meer. Ik spreek vijf talen, Nederlands, Frans, Portugees, Swahili en Engels. Mijn eerste herinnering is toen ik 3 jaar was, ik woonde toen in Zwitserland. Een man zette me op een Sint Bernard.

Mijn grootmoeder had veel geld en was de chef van de familie, ze had een stok en wanneer ze met haar stok bewoog kwam iedereen meteen aangelopen. Ze zei Jean-Pierre moet reizen, ik was pas 3 jaar. Zo namen twee priesters me mee, van Engeland naar Frankrijk daarna Milaan, Turin een tijdje ook in een dorpje in Goldau, Na het reizen verbleef ik een half jaartje in een weeshuis. Toen ik 10 werd kwamen we terug naar België. Mijn oom (de broer van mijn moeder) en tante adopteerden me. Mijn tante was een zoon in mijn leven. Ze was rijk maar een pracht van een mens. Ze troostte me en verzorgde me, ze was er steeds voor mij. Toen ik 10 was ging ik voor het eerst naar school, vooraleer ik naar een normale

school kon gaan kreeg ik lessen van een privéleraar meneer Douni, hij leerde me lezen, schrijven en rekenen. Ik heb uiteindelijk mijn zesde moderne kunnen halen dankzij hem.

Toen ik 17 werd zei mijn tante: "het is tijd dat je je moeder leert kennen". Toen bleek dat ze slechts op 300m van bij ons woonde. Ik zag haar en herkende er meteen mijn moeder in, een tijdje later vroeg ik bij haar te mogen intrekken, ik woonde een maand bij haar, maar mijn moeder had heel wat psychische problemen, ik zei mijn familie dat het niet goed ging met haar, en de familie kwam samen. Ze werd het ouderschap geweigerd. Toen ze 62 werd stierf ze, het was mijn biologische vader die me het nieuws meldde. Ik herinner me nog goed dat ik drie maand na haar dood een tunnel doorreed en begon te huilen als een baby om haar.

Ik maakte een fantastische wagen in opdracht van Jan Hoet maar ter nagedachtenis van mijn moeder, die wagen was wel 4 meter hoog, ik had een toelating van de burgemeester om met die wagen te mogen rondrijden.

Ik begon oude postkaarten te verzamelen en ging naar een postkaartenbeurs, daar leerde ik een actrice kennen. Ze was een grote actrice, ze inviteerde me in Parijs. Zij was 55, ik was er 28 " La tendresse, la gentillesse, la douceur c'est rare"...

Ze presenteerde me aan haar man en kinderen, hij aanvaardde het. Ik ben 3 maal voor een periode naar Brazilië en ook 3 maal voor een periode naar Kongo geweest.

In 1960 na de onafhankelijkheid van Kongo werd ik luitenant. Na de

onafhankelijkheid van Kongo, bleven slechts een 1000- tal Belgische specialisten over. Kongo is 80 maal België, er ontstond een volledige

chaos in het land, en er kwam oorlog tussen de verschillende stammen. Het was verschrikkelijk, ik was er de eerste maal 30 maand, en moest er orde maken. Het was heel moeilijk. Gedurende 1 jaar heb ik zo veel gruwel gezien.

Ik ben 4 maal getrouwd geweest, mijn eerste vrouw leerde ik in Kongo kennen. Mijn tweede vrouw was een Braziliaanse, ik ontmoette haar

in Rio, ze was de helft van een eeneiige tweeling.

In 1970 gaf ik in Brazilië mijn eerste tentoonstelling. Ik maakte poppen met elektrische draden en metaaldoek.

Mijn vrouw benam haar jaren later van het leven.

In België specialiseerde ik me verder in oude postkaarten, ik heb er ook vier boeken over geschreven, het vierde boek schreef ik samen met een franse priester Paul Feller.

Ik opende een boeken- en juwelenwinkel in Brussel. (Tot 2008 had Jean-Pierre een boekenwinkel op de hoek van de hoogstraat in de Marollen)

Een tijd later trouwde ik met een vrouw uit Iran, die ik in Brussel leerde kennen. Ik wandelde in de stad, ze viel me meteen op, ze leek zelfs op mijn vrouw van Brazilië. We waren 14 jaar samen, ze kon helaas geen kinderen krijgen. Ze werd ziek en kreeg de ziekte Neuro Algodystrophie, na een jaar moest ik voor haar thuis blijven zorgen. Ik ging met haar naar de kliniek in Saint-Pierre, drie dagen later is ze gestorven.

Mijn laatste vrouw was Zwitsers-Italiaanse, ik ontmoette haar in Zwitserland, een heel mooie vrouw, we kregen samen een zoon, hij is nu tuinarchitect en woont in Zwitserland.

Jean-Pierre over zijn werk

Jean Pierre cijfers facineren je? Waarom is dat?

Cijfers interesseren me al lang, in het universum is alles cijfer. De tentoonstelling was een eerbetoon aan Georges Ifrah, een franse wiskundige die o.a. het boek l'histoire universelle des chiffres schreef. Het geluk staat in China symbool voor het cijfer 7, 7 staat ook symbool voor het gezicht.

Ook religieuze symbolen komen vaak terug?

Ook religieuze iconen staan symbool voor een cijfer. Het nummer 10 staat voor God, Met God kan ik onmogelijk spreken, God spreekt met mij. Het nr. 4 staat voor het kruisbeeld.

Het is belangrijk om steeds in het vandaag te leven, het NU, niet morgen, ook niet gisteren.

Zelf ben ik van Joodse familie, we geloven wel in Jezus maar zien hem als één van de verschillende profeten die er geweest zijn.

Het leven is een geschenk dat niemand ons kan uitleggen. 15.000.000.000 jaar begon het leven op aarde. Albert Einstein zei: "deze wereld is vreemd, ik begrijp het niet, maar het moet wel een betekenis hebben."

En dat hebben de religies ook, of het nu om het Katholicisme, Jodendom of Islam gaat, allen hebben ze met elkaar gemeen dat ze een betekenis zoeken.

Jean-Pierre eindigt het interview met "Je moet je hele leven een kind blijven zo blijf je jong."

Een nieuw gezicht in het Huizeke

Mijn naam is Bert Thys en ik ben geboren en getogen in Herenthout. Ik ben recentelijk afgestudeerd aan de Sociale School Heverlee in Leuven als maatschappelijk werker en vanaf 20 januari 2014 ben ik halftijds gestart, hier in het Huizeke. Verder werk ik nog als nachtopvoeder in het Antwerpse.

Tijdens mijn opleiding in Leuven heb ik een halfjaar stage gelopen. Deze stage ging ook door in Brussel, namelijk bij Albatros van het toenmalige CAW Archipel. Na deze stage wou ik graag blijven verder werken met dezelfde doelgroep, vanwege de vele interessante personen en verhalen. Dat ik nu dan ook in Brussel ben mogen beginnen werken is voor mij een extra voordeel vanwege de charme van de hoofdstad.

De ontvangst in het Huizeke was zeer goed , zowel van collega's als bewoners en de mensen van het buurthuis. Ik ga zelf nog heel veel moeten ontdekken in de komende weken. Maar ik voel mij zeker gemotiveerd om hier werk van te maken. De openheid en vriendelijkheid van de mensen hier gaat daar ook zeker bij helpen.

Ik ga hier voornamelijk samenwerken met de bewoners van den "12" en de sleutel. Ik voel dat ik in het Huizeke heel veel kan leren en beleven, en ik hoop hier dan ook nog een lange tijd te kunnen blijven.

Winteropvang in Brussel: WEL TEVREDEN, NIET TERUG

Zoals gisteren in La Libre Belgique en brusselnieuws.be te lezen viel heeft de Brusselse Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) de Inspectie van Financiën gevraagd een rapport op te maken over de vzw Samusocial. Niemand zal ontkennen dat het een goede zaak is als een overheid nauw let op de besteding van publieke middelen in tijden van besparingen. De ondergefinancierde GGC, onder andere bevoegd voor de aanpak van dakloosheid in het Brussels Gewest, wordt geconfronteerd met een bevolking waarvan een derde in armoede leeft, Mensen zonder wettig verblijf niet meegerekend. Samusocial, met toekomstig Brussels burgemeester Yvan Mayeur als voorzitter, is de belangrijkste aanbieder van acute nachtopvang in Brussel. Deze organisatie bezit tijdens de wintermaanden in feite een monopolie daarop. Naast een subsidie van 1 miljoen euro van de GGC beschikt de vzw nog over een half miljoen federale middelen verkregen van staatssecretaris Maggie De Block.

Uit het rapport zou blijken dat er veel aan te merken valt op het vlak van financiële transparantie. Ook de (hoge) verloning van de directrice Pascale Peraïta roept heel wat vragen op. Hopelijk komt hier snel klaarheid in. Anderzijds is het misschien niet verwonderlijk dat een organisatie met een dergelijk cruciaal monopolie verleid wordt om buiten de lijntjes te kleuren. De opdrachtgevers van

de acute winteropvang slagen er bovendien keer op keer niet in om duidelijke doelstellingen op te stellen waaraan ze de geleverde diensten kunnen toetsen. Binnen de sector begaan met dakloosheid is dan ook de vaak hooghartige houding van de vzw Samusocial weinigen onbekend.

We verwachten echter meer dan een onberispelijke omgang met publieke middelen. Samusocial is de aanbieder van een openbare dienst. Klanten tevredenheid lijkt ons een even belangrijke graadmeter. Ook als de klanten in kwestie dakloos zijn. Laat de GGC en de federale overheid hierover dan ook een rapport opstellen. Vorige winter heeft het Brussels Platform Armoede al een voorzet gegeven*. Vier van onze verenigingen waar armen het woord nemen voerden een intensieve bevraging rond de winteropvang bij Brusselse daklozen. Hieruit bleek dat de nachtopvang voor alle gebruikers de laatste optie is die ze benutten. Enkel zij die geen enkel alternatief hebben trekken er heen. Gebruikers vrezen voor hun veiligheid en gezondheid. Ze weten vaak pas om elf uur 's avonds of er plaats is of krijgen gewoon verkeerde informatie. Een warme douche is enkel voor de snelste. Begeleiding naar oplossingen na de winter is er slechts voor hen met het meeste geluk. Op basis van deze resultaten formuleerden de betrokken daklozen concrete verbetervoorstellen. Als doelpubliek en gebruikers van de

nachtopvang lijken deze voorstellen ons even relevant als een rapport van de Inspectie van Financiën.

Niemand kan zich inbeelden dat na het recente nieuws rond Samusocial de beleidsverantwoordelijken (Brigitte Grouwels, Evelyne Huytebroeck en Maggie De Block) de organisatie van de komende winteropvang in Brussel niet onder de loep zullen nemen. Het is het uitgelezen moment om daklozen hierin eindelijk te betrekken en parallel hiermee naar

structurele oplossingen voor dakloosheid te zoeken. Enkel zo kan de acute winteropvang hen een kans bieden om weer greep op hun leven te krijgen en komen ze hopelijk de volgende winter niet terug.

Daniël Alliet (Voorzitter Brussels Platform Armoede)

(Het Brussels Platform Armoede verenigt de Brusselse verenigingen waar armen het woord nemen)

* FR: <http://www.lstb.be/pdf/RAPPORT%20HIVER-2012-13-FR-v1.0.pdf>

* NL: <http://pigmentvzw.files.wordpress.com/2012/05/winteropvnag-2012-2013.pdf>

Wijsheden

La liste de Mariage

Da's e klaain madammeke van rond de 90 joer, dei ba den appoteiker binne stapt.

- Bonjour menier de n'appoteiker, edde ga aspirinne sivouplait?

-oui ma p'tite dame, nous avons ça!

-Edde ga uuk anti douleurs astambleeft ?

-Oui, aucun problème!

-Edde ga uuk médicamente teige de rhumatism?

-C'est certain que nous en avons !

-En par hasard edde ga vantaaid viagra ?

-Oui, bien sur!

-En edde ga pillekkess teige de ploeije en de rimpels?

-Oui, nous en avons aussi!

- En heu, edde ga pomaade vi de hémorroïdes?

- Evidemment...

- En van taaid uk bicarbonat?

-Certainement !

-En edde ga uuk médicamente vi de leiver?

-Bien sur!

- Nog iet, edde ga pillekkes teige de stress ?

-Oui, sans aucun doute!

-En uuk cachetkes vi te sloepe?

-Oui, oui, nous en avons !

-Na paas 'k nog op iet, edde ga stokke vi te marcheire ?

-Evidement madame!

-En edde ga uuk pampurse vi de aav meinse?

-Mais certainement!

-En den nog iet...

-Enfin madame, nous sommes une pharmacie professionnelle. Nous avons tous les produits les plus demandés. Quel est votre problème au juste ?

-Awel menier de n'appoteiker, ik goe mè Prosper traave die 95 joer eid op't leste van de moïnd en 't was vi te vroege of waaile ons « liste de mariage » ie mochte kommen afzette.

Oost West Huizeke Best

Eind december namen we (voor een tijdje) afscheid van Ward Huygh, die hier iets meer dan een jaar elke maandag en donderdag het onthaal verzorgde. Ondertussen zal hij Chile en Argentina verkennen, en er een tijdje werken.

Muchas gracias por todo Ward, hasta pronto!

Op 20 januari 2014 werd Mieke geboren, dochtertje van ex-bestuurder van het Huizeke Raf Van Ransbeeck en Siska Vanhemmens. Welkom op deze aarde Mieke en heel veel geluk ook voor de ouders en zusjes!

Gezocht: Voor ons huiswerkklasje zijn we op zoek naar een computer waar kinderen hun huiswerk op kunnen maken of bepaalde leerstof kunnen op inoefenen. Heb je thuis nog een computer staan die nog in een goede staat is, die je niet meer gebruikt en die je graag nog een tweede leven wil schenken? Laat ons dan iets weten via het nr. 02/ 511 15 77 of via het mailadres lara.vrienden.huizeke@skynet.be

Hiernaast kregen we ook heel wat kaartjes toegestuurd met kerst- en nieuwjaarswensen.

- Aan alle gasten, vrijwilligers en vaste medewerkers een zalig kerstfeest en een super-boeiend, gezond, liefdevol 2014. Eric en Lieve
- Beste wensen voor 2014 en evenveel succes in alles wat jullie ondernomen hebben in het voorbije jaar, dan kan het niet meer stuk gaan! Lucienne De Hertogh
- Van harte wens ik aan alle vrienden van het Huizeke prettige kerstdagen! Moge het Nieuwe jaar ons veel vriendschap, geluk en een goede gezondheid brengen. Groetjes, Gaby

Regelmatig terugkerende activiteiten

Onthaal

Voor allen die willen kennismaken, buurtbewoners en sympathisanten. Elke maandag-, woensdag-, donderdag- en vrijdagmiddag van 14u tot 18u.

Eetmaal op de laatste zondag van de maand

Op voorhand inschrijven (€ 2) aan het onthaal.

Schepencollege

Op de laatste woensdag van de maand om 10u30.

Kunst Onder Dak

Vrijdag 31 januari 2014 om 14u in het Huizeke: vernissage van David Trembla , tentoonstelling te bezichtigen tot 28 februari 2014.

Vrouwengroep

Elke dinsdag van de maand, alternerend wandelen en koken. Inschrijven bij Maison Médicale des Marolles (02/511.31.54). Vragen naar Sylvie of Bénédicte.

Nederlandse les

Elke donderdag (behalve schoolvakanties) van 10u tot 12u in 't Huizeke – Gratis.
In samenwerking met Brusselleer.

Oudergroep project Armoede en Onderwijs

Elke eerste dinsdag van de maand. Meer info in 't Huizeke bij Ann

!!! Financiële steun !!!

Heel wat activiteiten, projecten, verbouwingen, enz. .. zouden wij niet kunnen realiseren zonder uw giften :

Zonder fiscaal attest op het rekeningnummer 001-1587099-61

**(IBAN : BE62 0011 5870 9961) van de Vrienden van het Huizeke,
Vossenplein 23, 1000 Brussel**

**met fiscaal attest IBAN: BE95 6524 8038 0458, Netwerk tegen Armoede,
Vooruitgangstraat 323, bus 6 – 1030 Brussel met de vermelding “projectnr° 306-
Vrienden van het Huizeke**